

Arrest

nr. 222 223 van 3 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en een soenniet van Arabische origine te zijn. U verklaart geboren te zijn op X 1991 te X (Basra), een voornamelijk sjiietische regio. Kort na uw geboorte kwamen uw ouders en zus om tijdens een bombardement in de oorlog. U werd grootgebracht door uw tante langs vaderskant en woonde steeds in de Mahalat Al Shimal te Zubair. U studeerde twee jaar IT aan de hogeschool. U werkte in 2012 gedurende een jaar in een kledingzaak. Toen de soennitische eigenaar hiervan werd bedreigd, vertrok hij naar Turkije en was u uw werk kwijt.

Vanaf december 2013 hield u samen met uw neef een supermarkt open. De echtgenoot van uw tante, s. A. K. A. D.i, werd op 26 april 2014 gedood. In datzelfde jaar werden nog verschillende andere s. gedood in uw regio. Allen kwamen ze om door beschietingen.

Op 16 december 2014 werd u telefonisch bedreigd door de sjiitische militeer asaib ahl al haq. Er werd u gevraagd 6 à 7 miljoen Iraakse dinar te betalen of uw winkel te sluiten, anders zou u worden gedood. U antwoordde dat u gewoon open zou blijven en niet zou betalen. Op 18 december 2014 werd uw neef doodgeschoten toen hij onderweg was van de winkel naar zijn huis. Van toen af bleef u thuis en deed u de winkel niet meer open.

U bent uit Irak vertrokken op 15 oktober 2015. U diende twee verzoeken om internationale bescherming in Noorwegen in. Deze werden telkens geweigerd. Uit angst te worden teruggestuurd naar Irak besloot u verder door te reizen.

U kwam in België aan op 11 september 2017 en diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 19 september 2017.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: een attest van de Franse les en een attest van de Nederlandse les. Voorts legt u kopieën voor van uw identiteitskaart (d.d. 1/10/06), uw nationaliteitsbewijs (d.d. 25/3/09), uw paspoort (d.d. 27/8/14), de identiteitskaart van uw neef (d.d. 31/8/14), de identiteitskaart van s. A. K. (d.d. 18/3/98), de overlijdensakte van uw neef, de overlijdensakte van de s., een condoleance brief van de Verenigde Naties i.v.m. het overlijden van de s. en een verklaring van de Verenigde Staten i.v.m. de situatie in Basra.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hiernaast dient na een grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ook te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u stelt dat u tijdens uw verzoek om internationale bescherming hier in België niet compleet hetzelfde verhaal heeft verteld als bij uw verzoeken in Noorwegen, die telkens met een weigering werden afgesloten. U merkt op dat er verschillen waren in uw verklaringen tussen beide landen. Welke verschillen er dan juist waren, kunt u echter niet preciseren (CGVS p.24). Er kan nochtans verwacht worden dat u zich zowel in Noorwegen als in België op compleet dezelfde asielmotieven zou baseren indien u op basis van gebeurtenissen in Irak daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou koesteren in uw land van herkomst. Dat u aangeeft dat dit bij u niet helemaal het geval is, doet al de eerste twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts slaagt u er niet in te overtuigen dat u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren omwille van het feit dat u als soenniet in een overwegend sjiitische regio verbleef. Dat u op het moment van uw eerste (en enige) bedreiging botweg aan uw belagers zou hebben geantwoord dat u geen geld zou betalen en uw winkel zou openhouden, is weinig geloofwaardig (CGVS p.3, 19). Er werd gezegd dat u ofwel de som geld diende te betalen ofwel uw winkel moest sluiten (zie verklaringen DVZ - vragenlijst CGVS). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u ook expliciet dat men z'n zaak moet sluiten na het krijgen van zo'n dreigement (CGVS p.18). Dat u het kotsbeu was, kan niet als afdoende overtuigende verklaring worden aanzien waarom u zich zo roekeloos zou opstellen (CGVS p.19).

Temeer daar u toen wel al weet had van verschillende soennieten die zouden zijn bedreigd en dan het land zouden hebben verlaten of zouden zijn gedood. Op het moment van uw bedreiging was volgens uw verklaringen zelfs de echtgenoot van uw tante, s. A. K., reeds vermoord (CGVS p.5).

De soennitische eigenaar van de kledijzaak waar u vroeger werkte, sloot onmiddellijk zijn winkel nadat hij werd bedreigd (CGVS p.3, 13, 18-19). Dat u in deze context aan uw bedreigers zou meedelen dat u niet aan hun eisen zult voldoen, is weinig aannemelijk. U haalt nog een andere winkeleigenaar aan, maar kunt verder trouwens geen namen meer geven van de vele anderen die gelijkaardige problemen zouden hebben ondervonden (CGVS p.23). Bovendien weet u niet door wie de eigenaar van de kledingzaak waar u werkte werd bedreigd, noch door wie de echtgenoot van uw tante werd gedood (CGVS p.6, 18). Dergelijke vage verklaringen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Indien er geloof zou kunnen worden gehecht aan uw asielmotieven, quod non, dan nog moet worden opgemerkt dat u geen voldoende zwaarwichtige aanwijzingen naar voor brengt om te veronderstellen dat u in de toekomst bepaalde vervolgingsfeiten dient te vrezen. Er kan immers worden vastgesteld dat u na de vermeende moord op uw neef tegemoet gekomen bent aan de eis uw winkel te sluiten en er dus sindsdien geen enkele reden meer is u nog te vervolgen.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u nadien nog gedurende een tiental maanden in uw eigen woning te Zubair verbleef, zonder dat zich nieuwe feiten voordeden. U hebt geen aanwijzingen als zou u momenteel worden gevisieerd (CGVS p.19, 22, 25). Dit wijst niet op een gegronde vrees voor vervolging in uw regio. U beweert in Irak enkel en alleen gevisieerd te worden omwille van het feit dat u soenniet bent (CGVS p.21-22). U behoort tot een soennitische stam waarvan volgens uw verklaringen momenteel een vijfhonderdtal leden in uw regio van herkomst aanwezig zijn (CGVS p.4). Ook de tante waardoor u bent opgevoed verblijft momenteel nog steeds in Zubair waar u ook uw hele leven hebt gewoond. Behalve gezondheidsproblemen vermeldt u geen moeilijkheden die zij daar nog zouden ondervonden hebben (CGVS p.11). Er kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat er in uw regio een gegronde vrees voor vervolging bestaat in uw regio van herkomst. Wat dit betreft is het overigens zeer opmerkelijk dat u vóór december 2014 nooit eerder problemen zou hebben ondervonden omwille van uw soennitische geloof (CGVS p.22). U beweert dat zelfs tijdens de periode van het sektarische geweld in 2006-2007 uw familie geen concrete problemen ondervond (CGVS p.8). Dit wijst er wederom allerminst op dat u als soenniet vervolging te vrezen heeft in uw regio.

U beweert asaib ahl al haq te vrezen, een militia die volgens uw verklaringen zeer machtig is binnen de Iraakse autoriteiten (CGVS p.4, 19). Dat u ervoor zou opteren legaal het land te verlaten via de luchthaven indien u daadwerkelijk wordt gevisieerd door asaib ahl al haq, is dan ook niet geloofwaardig. Op die manier zou u zichzelf immers blootstellen aan een niet te onderschatten risico. Dat u nu aangeeft legaal via de luchthaven te zijn vertrokken doet dan ook vermoeden dat u in werkelijkheid niets te vrezen hebt van asaib ahl al haq, noch van de Iraakse autoriteiten (CGVS p.16).

U verwijst tevens naar de algemene situatie in Basra die niet goed zou zijn. Zo zou het water onzuiver zijn en vonden er betogingen plaats waartegen werd gereageerd met beschietingen (CGVS p.11-12). Dergelijke verwijzing naar de algemene situatie wijst niet op een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Wat de situatie van de soennieten in Zuid-Irak betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (de COI Focus "Irak. De positie van de soennitische minderheid in Zuid-Irak", d.d. 24 augustus 2017; en de COI Focus "Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer", d.d. 11 oktober 2017) dat de situatie in Zuid-Irak actueel niet van die aard is dat iedere soenniet er nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie voor soennieten in Zuid-Irak fragiel is, maar is er sinds 2015 weinig tot geen gerapporteerd geweld ten aanzien van de soennitische minderheid. In de provincies Basra, Thi-Qar en Wasit worden nauwelijks incidenten gemeld waarbij de plaatselijke soennitische minderheid het slachtoffer wordt.

Berichten over dreigementen en/of geweld ten aanzien van de soennitische minderheid in de provincies Karbala, Najaf, Qadisiyah, Missan en al-Muthanna zijn er niet.

Troepenverplaatsingen van het Iraakse leger en de veiligheidsdiensten naar het front met IS creëerden een tekort aan leger- en politiepersoneel in Zuid-Irak. In de loop van 2015 leidde dit tot een toename van het crimineel en tribaal geweld. Tegelijkertijd nam de invloed van sjiiitische milities, die soms controleposten bemannen, toe. De meerderheid van de excessen waaraan de sjiiitische milities zich schuldig maken is evenwel in Centraal-Irak gesitueerd. Berichten dat soennieten bij verplaatsingen in Zuid-Irak systematisch moeilijkheden ondervinden, zijn er niet.

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen sprake is van systematische vervolging van soennieten in Zuid-Irak.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit soenniet te zijn in Zuid-Irak op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Hieruit volgt dat een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming noodzakelijk blijft. U moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen.

Er moet na uw gehoor bij het CGVS worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, hetgeen in deze beslissing uitgebreid wordt gemotiveerd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 28 februari 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd was in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden werden getroffen. Het grondoffensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) sinds juni 2014 in Irak voerde, was hoofdzakelijk gesitueerd in Centraal-Irak. Vanaf de tweede helft van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak, en de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische pesghmerga slaagden er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 en 2017 werd ISIS verder teruggedrongen. Op 9 december kondigde de Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar ISIS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. ISIS is er niet in geslaagd om de controle over Noord-Babil te verwerven, en het aantal burgerslachtoffers in de provincie Babil nam vanaf 2015 duidelijk af. Sinds 2016 is ISIS er wel in geslaagd om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te plegen, de twee zwaarste in de provincie Babil, de anderen in Basra, Thi Qar, Al-Muthanna en Karbala

In 2017 nam het geweld in Zuid-Irak verder af. Er zijn slechts enkele zware aanslagen gepleegd, met name in de steden Najaf en Nasiriya, en de provincies Babil en Basra. Dit is een duidelijke daling in vergelijking met 2016 toen er over het hele jaar gerekend elf zware aanslagen plaatsvonden.

Verder betreft het geweld in de provincie Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. In de periode januari tot december 2017 is er slechts één zware aanslag gepleegd in de provincie Babil. Verder betreft het geweld in Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. In de tweede helft van 2017 was er wel een opflakking van het geweld in het noordwesten van de provincie rondom Jurf al-Sakhr. Er vonden een aantal zelfmoordaanslagen plaats. Niettegenstaande meerderheid van de te betreuren slachtoffers in Babil burgers zijn, blijft het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. In de provincie vonden er de afgelopen jaren een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het Basra met een beperkt aantal burgerslachtoffers. Verder wordt er melding gemaakt van tientallen incidenten met vuurwapens. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de loop van 2016 nam het tribaal en crimineel geweld in Basra toe, onder meer als gevolg van de overplaatsing van tal van soldaten en veiligheidspersoneel naar het front met ISIS. Deze trend zette zich voort in 2017-2018.

De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden ten tijde van de opmars van ISIS herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Karbala blijven uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Hetzelfde geldt voor het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt.

Naarmate ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Het offensief dat ISIS in de zomer van 2014 opzette, bereikte de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Zo vond er op 14 september 2017 een dubbele aanslag plaats in Nasiriya waarbij sjiitische pelgrims en een controlepost van de politie gevisieerd werden. In de provincies Missan en Thi Qar lag de waterschaarste in de regio aan de basis van enkele tribale conflicten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIS er sinds 2016 in geslaagd is om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te plegen, waarbij een beperkt aantal burgerdoden vielen. Niettegenstaande bij deze aanslagen ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op IS; of (iii) onder controle blijven van IS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermd. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat de provincie Basra onder één van de voormelde gebieden valt. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit Basra niet naar Basra kunnen worden teruggestuurd.

Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Basra en/of Zuid-Irak niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts de kopieën van uw identiteitskaart (d.d. 1/10/06), uw nationaliteitsbewijs (d.d. 25/3/09), uw paspoort (d.d. 27/8/14), de identiteitskaart van uw neef (d.d. 31/8/14), de identiteitskaart van s. A. K. (d.d. 18/3/98), dewelke enkel een indicatie vormen voor de identiteit en herkomst van u en uw familieleden. Het attest van de Franse les en het attest van de Nederlandse les vormen enkel een indicatie met betrekking tot uw inspanningen om hier de taal te leren, maar voegen voorts niets toe aan uw asielrelaas. Wat betreft de overlijdensakte van uw neef en de overlijdensakte van de s., dient allereerst te worden opgemerkt dat het slechts kopieën betreffen, dewelke gemakkelijk manipuleerbaar zijn en waarvan de echtheid geenszins kan worden nagegaan. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat de kopie van de overlijdensakte van uw neef compleet onleesbaar was. Daarenboven dient een zeker voorbehoud te worden gemaakt bij het voorleggen van Iraakse stukken, aangezien ze - zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier, blauwe map) - zeer gemakkelijk via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, kunnen verkregen worden. Bovendien kan uit geen van deze documenten worden afgeleid dat u persoonlijk ooit rechtstreeks werd bedreigd of andere concrete problemen ondervond. Die laatste opmerking geldt tevens voor de condoleance brief van de Verenigde Naties i.v.m. de s. en de verklaring van de Verenigde Staten i.v.m. de situatie in Basra.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker stelt in het verzoekschrift onder meer :

“Inleidende opmerking : schending van de rechten van de verdediging, van het recht op tegenspraak en van de wapengelijkheid van de partijen.

Op 28 november 2018 vraagt de raadsman van verzoeker een kopie van de administratieve documenten van het asiëldossier van verzoeker.

Aangezien er op 7 december 2018 nog steeds geen antwoord werd gegeven werd er een email gestuurd met de vraag om tenminste een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud te krijgen. In die email werd er zowel verwezen naar de fax van 28.11.2018 als de vervalddag van het beroep, zijnde 12 december 2018.

Er werd geen antwoord geboden en er werd geen kopieën van de administratieve stukken doorgestuurd. Deze stukken zijn :

- 1. de notities van het persoonlijk onderhoud;*
- 2. de verklaringen afgelegd op de Dienst vreemdelingenzaken, inclusief de vragenlijst van het CGVS;*
- 3. de stukken die het CGVS toevoegt aan het dossier ter staving van de beslissing.*

Het begrip van de wapengelijkheid tussen de partijen is een onderdeel van het effectieve rechterlijke bescherming zoals gewaarborgd door artikel 74 van het Handvest. Dit is een uitvloeisel van het recht op een eerlijk proces dat inhoudt dat elke partij een redelijke mogelijkheid moet worden geboden haar zaak onder zodanige omstandigheden voor te dragen dat zij ten opzichte van de tegenpartij niet wezenlijk wordt benadeeld.

Indien een beslissing gebaseerd wordt op feiten en stukken waarvan één van de partijen geen kennis heeft kunnen nemen en waarover zij dus geen standpunt heeft kunnen innemen is dat in strijd met het recht op tegenspraak, het recht van de verdediging en het beginsel van de wapengelijkheid tussen de partijen.

In casu heeft verzoekende partij geen kennis kunnen nemen van de notities van her persoonlijk onderhoud, de vragenlijst van het CGVS en de verschillende documenten opgemaakt door de CEDOCA over de algemene situatie. Deze documenten staven de motieven van de beslissing.

De verzoekende partij heeft dus geen standpunt kunnen innemen wat betreft de conformiteit van de interpretatie van deze documenten in de beslissing, geen kritiek kunnen uitvoeren over de inhoud van de documenten, de gebruikte bronnen niet heeft kunnen raadplegen, of bekritisieren, enz...

Dit is uiterst benadelend voor verzoeker aangezien artikel 39/60 van de wet van 15.12.1980 stelt:

" Art. 39/60 : De procedure is schriftelijk.

De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn. "

In casu is het voor verzoeker onmogelijk om standpunt in te nemen over de informatie vervat in de gevraagde stukken omdat deze stukken, ondanks de aanvraag om kopieën ervan te verkrijgen van 28.11.2018 en de email van 7.12.2018, nooit doorgestuurd werden.

De schending van het recht op tegenspraak, het recht van de verdediging en het beginsel van wapengelijkheid tussen de partijen is geschonden. Dit vormt een substantiële onregelmatigheid die niet door U Raad kan worden hersteld gezien de inhoud van artikel 39/60 van de wet van 15.12.1980.

De beslissing moet worden vernietigd."

2.1.2. Verweerder verwijst in de verweernota naar het recht op inzage van het dossier en stelt dat van verzoeker een diligente houding kan worden verwacht wanneer hij geen antwoord kreeg op zijn fax van 28 november 2018 en mail van 7 december 2018.

Beoordeling

2.2.1. Verweerder verklaart ter zitting dat het omwille van de verhuis van het CGVS in de periode dat verzoeker de voormelde fax en mail schreef niet gegarandeerd was dat verzoeker inzage kon hebben van het administratief dossier.

Verweerder stelt zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

2.2.2. De Vreemdelingenwet bepaalt inzake de inhoud van het verzoekschrift in artikel 39/69, § 1:

"Het verzoekschrift wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56.

Het verzoekschrift moet op straffe van nietigheid :

(...)

4° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen;

(...).

Inzake de procedure bepaalt artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet:

“De procedure is schriftelijk.

De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn.”

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Uit de stukken gevoegd aan het verzoekschrift (stukken 3 en 4) blijkt genoegzaam dat verzoeker op 28 november 2018 een fax stuurde aan verweerder en op 7 december 2018 een herinneringsmail stuurde.

De Raad stelt vast dat er geen betwisting is dat het aannemelijk is dat de verzoekende partij tijdens de beroepstermijn in de onmogelijkheid was om het administratief dossier te raadplegen in functie van het opstellen van het beroep tegen de bestreden beslissing.

Verzoekende partij maakt aannemelijk dat het haar aldus nagenoeg onmogelijk is om te voldoen aan de op straffe van nietigheid voorgeschreven vereiste dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Ingevolge artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet mogen er terechtzitting geen andere middelen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn; bijgevolg kan van verzoekende partij niet worden verwacht dat zij het administratief dossier raadpleegt op de Raad teneinde het initiële verzoekschrift, indien nodig, aan te vullen met andere rechtsmiddelen.

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat het recht van verdediging is geschonden, is het onderdeel van het enig middel gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 november 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS